

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Athena Lemnia

Citation: Michaëlis, Sophus: "Athena Lemnia", i Michaëlis, Sophus: *Livets Fest*, 1900, s. 9.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-michs_05-shoot-workid54754.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Livets Fest

ATHENA LEMNIA

(Til et græsk Marmorhoved i Bologna)

Barsk er din Ynde. Din buede Læbe ej kender til Latter.
Smilet hensmulrer og dør. Evig er Alvorens Blu.
Hellig din kyske Foragt! Fra dit dunkle pupilløse Øje
aander den evige Nats stumme befriende Fred:

«Daare er den, som vil vente paa Lykken; den gæster ham aldrig.
Skyen er svanger med Vand, regner ej Guld paa dit Tag.
Sorgen alene er sikker. Den vaagner med Gry ved dit Leje,
eller har taget din Stol, vender ved Aften du hjem.

Sorgen har Bud til enhver og forjager den flygtige Glæde.
Ej giver Livet dig helt, hvad i din Længsel du vil.
Helt kan du miste alene — du mister de kæreste Kære,
skaanselløst piller dem bort Tidens usporlige Sot.

10

Døden dig gør til en Stodder. Men rig gør dig Gudernes Visdom,
den, der som Uglen kan se midt i den tykkeste Nat.
Skønhed forgaar som den hvideste Blomst paa det skønneste Frugttræ.
Sansernes Lyst bliver Løgn, Bærmen af Vinen er besk.

Daarerne lever i Latter, at glemme det truende Regnskab.
Frygtløs er den, som har tro vogtet sit Menneskeværd.
Ene udødelig er den ustandset fremskuende Tanke.
Smilet hensmulrer og dør. Evig er Alvorens Blu.»